

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

Cap. III. De his quae inter Meletium ac Paulinum Antiochenses Episcopos
gesta sunt; & de jurejurando propter Episcopalem sedem facto.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

non magnopere laborarunt. Sed plebis A concordiam potiore loco ducentes, rogarunt Arianae partis Antistites, ne ipsos desererent, neve Ecclesiam mutuis diffensionibus divellerent, quam cum à Christo & ab Apostolis una relicta esset, pervicacia & ambitio in multas diviserat. Hoc animo fuit inter ceteros Eulalius Amasiae in Ponto Episcopus: qui quidem post reditum suum, quendam ex Arianis Episcopis Ecclesiae suae praesidentem reperisse dicitur, quem ex tota urbe ne quinquaginta quidem homines sectabantur. Verum Eulalius totius populi unitati prospiciens, cum oravit ut priorem locum obtineret, & Ecclesiam unam cum ipso regetet, primatu fruens, tanquam praemio servatae concordiae. Hic vero cum conditionem istam repudiasset, haud multo post paucis illis praesesse desuit, ipsi enim se reliquis adjunxerunt.

ἐδὲν ἐφρόνισαν ἀλλὰ τὴν ὁμοίαν τῶν λαῶν προδιμήσαντες, μὴ καταλείπειν σφῶν ἐδέθησαν τῶν ἀπὸ τῆς ἁίρεσεως, καὶ διχονοία κατὰ τὴν ἐκκλησίαν, ἣν ἡμεῖς Θεὸς καὶ ἀποστόλων μίαν παρὰδοκίαν, φιλονεικίαι καὶ φιλοπροσεδῆαι εἰς πολλὰς κατέμελλον ταύτης ἢ τῆς ἀπαρτῆς ἐγγυεῖο καὶ εὐλαλίῃ ὁ ἐν ἀμασίᾳ τῇ πρὸς τὴν πόλιν ἐπισκοπῆς λέγει γένεσθαι τὴν ἐπάνοδον εὐρεῖν ἕτερον προεἰσάμενον τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας τῶν δόξαι Ἰησοῦ σκοπῶν εἶναι ἢ ἔδην περὶ τῶν αὐτῶν ἐν τῇ πόλει, ἐδ' ὅλας πενήκοις πρηνόμῃρον ἢ τῆς πάντων ἐνώσεως, ἀνιέσθησαν τῆτον προεἰσέειν, καὶ κοινῇ τῶν ἐκκλησιῶν ἐνεῖν, ἀθλον ἐπὶ τῇ ὁμοιοίᾳ τὴν προσεδῆαι ἔχοντα ἀλλ' ὁ μὲν μὴ πεισθεῖς, ὁ δὲ εἰς μακρὰν ἐμελλεν ἐδέεω εἶχεν ὀλίγων ἡγεσθεῖν, προσεδεμένων τοῖς ἄλλοις.

CAPUT III.

Κεφ. γ.

De his qua inter Meletium ac Paulinum Antiochenses Episcopos gesta sunt. & de jurejurando propter Episcopalem sedem facto.

Περὶ τῆς καὶ τὸν ἅγιον μελέτιον καὶ παυλίνον τῶν ἀντιοχειακῶν ἐπισκόπων, καὶ τῆς τῶν ἡμετέριων ἔργων ἕνεκα τῆς ἐπισκοπικῆς θρόνου.

Edem tempore cum Meletius su- pradictae legis beneficio Antiochiam Syriae remeasset, gravis contentio in populo exorta est. Etenim cum Paulinus adhuc superstes esset, quem Imperator Valens ob pietatem, ut supra diximus, reveritus, exilio multare haud quaquam ausus fuerat, quidam postulabant, ut Meletius in Episcopali sede cum illo resideret. Quibus cum Paulini fautores reclamarent, & ordinationem Meletij tanquam ab Arianis factam criminarentur, fautores Meletij id quod studebant, vi perfecere. Cum enim haud pauci numero essent, in quadam Ecclesia suburbana Meletium in Episcopali folio collocarunt. Populo igitur ex utraque parte concitato, cum seditio futura expectaretur, admirabile quoddam consilium prevaluit, quoad concordiam revocarentur. Placuit enim ut jurejurando sese adstringerent ij qui ad regendum ejus loci Episcopatum idonei esse putabantur, sperabanturque; ex quibus erant tum alij quinque, tum Flavianus, se neque ambituros, neque electione ipsorum facta, Episcopatum suscepturos esse,

EN ἢ τῶ τότε, ἐμελέτιον καὶ παυλίνον ἐπανεληθῆναι εἰς ἀντιόχεια τῆς συρίας, ἀνήκετο λαῶν φιλονεικία σιωπῆ καὶ παυλίνο ἐπιπέσει, ἢ τὴν εὐλάβειαν, ὡς ἐργασίαι, αἰδέεσθαι ἐλάττω ὁ βασιλεὺς, καὶ ἀδικασίαι φυγῆναι ὁρμησεν, οἱ μὲν, σιωπῆρον αὐτῆς ἡμέρας μελέτιον ἤξειν ἀντιοχειακῶν τῶν τὰ παυλίνο φρονητῶν, καὶ τῆ μελέτιον χρεσθονίαν διαβαλλόντων, ὡς ἡμεῖς δόξαμεν Ἰησοῦ σκοπῶν γεγενημένω, βία τὸ ἀπαρτῆρον εἰς ἔργον ἤγον οἱ μελέτιον ἐπανέτασιν πληθῶν γὰρ ἐ τὸ τυχερὸν ὄντες, ἐν μιᾷ τῶν πόλεως ἐκκλησιῶν εἰς τὸν Ἰησοῦ σκοπικὸν θρόνον ἀνεῖσθαι αὐτὸν ἐκατέρωθεν ἢ τῆς λαοκαταπάσει, καὶ εἰσεσεως προσδοκίαις, θαυμασθῆναι ἐκράτησε βεβλή, πρὸς ἀμεινοίαν ἀντιῶ ἀγασσῶ σιωπῆρον καὶ ὁρμησεν λαοκαταπάσει τῶν ἐπισκοπῶν τὸν ἐπιπέσει θρόνον ἐπιπέσει εἶναι νομιζομένων, ἢ προσδοκίαις ἐπὶ τῶν ἡμετέριων ἔργων, καὶ φλαβιανὸς, ὡς ἔτε ἀπαρτῆρον, ἔτε χρεσθονίαν ἐπὶ αὐτοῖς γνωμῆς, ἀνέξονται ἐπισκοπῶν,

ἐς ὅσον παυλῖν ἢ μελετίου παρὶ βίω φειδῶσι...
συγχωρεῖν ἢ θάξερ τελεθλήσαν...
μονοντῶν ἐπισκοπὴν ἔχειν κτλ ταυτα δ' ἐ...

Aquamdiu Paulinus ac Meletius superstites essent: altero autem illorum mortuo, passuros se ut alter Episcopatum solus obtineret. Igitur jurejurando in has conditiones praestito, universa fere plebs ad concordiam rediit. Pauci tamen ex Luciferianis adhuc dissidebant, propterea quod Meletius ab haereticis ordinatus fuisset. Quibus ad hunc modum peractis Meletius Constantinopolim profectus est. Quo quidem tempore, aliis quoque Episcopis ibi congregatis, opera pretium visum est, ut Gregorius ab oppido Nazianzo transferretur, ejulque urbis Episcopatus ei regendus committeretur.

C A P. IV.

Κεφ. δ'.

Περὶ τῆς ἀρχῆς Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου, καὶ ὡς παρὰ ἀρχολίῳ Θεσσαλονίκης τὸ θεῖον ἐμύθη βαπτισμα' καὶ εἰς ἕρπυλι τοῖς μὴ καὶ τὸ ἕρον τὸ ἐν νικαίᾳ συνόδῳ περιεῖναι.

De Imperio Theodosij magni, & quomodo ab Ascholio Thessalonice Episcopo baptizatus est, & quid decreverit adversus eos qui Niceni Concilij fidem impugnabant.

ΥΠὸ ἧτέρον τὸν χρόνον, γραμανὸς μὴν ἔτι τῶν παρὰ ἑσπεραν γαλατῶν ὑπὸ ἀλαμανῶν ταραπτομένων, ἔπῃ τὴν πατρῴαν ἀνεστρεψέμεοιραν ἦν αὐτὰ τε καὶ τῶ ἀδελφῶ διοικεῖν κατέλιπεν. ἰλλυρεῖς καὶ τὰ παρὰ ἧλιον ἀνίχοντα τ' ἀρχῆς Θεοδοσίῳ ἐπιτέρας' καθ' ὁρθὸν ἢ καὶ γράμμι αὐτῶ τὰ παρὰ τέρας' Θεοδοσίῳ ἢ τὰ παρὰ σδὺ ἀμφὶ τὸν ἰσθρὸν βαρβάρας' ἐπεὶ ἢ τῶ μὲν, μάχη ἐπεκρατήσε, σδὺ δ' ἐ, φίλκας ἔχειν ῥωμαῖκας ἀνὴκοθενίας, ὁμήρας λαβῶν, σπονδῶς ἐδ' ἐξάτ, ἦκεν εἰς Θεσσαλονίκῃ νόσῳ ἢ παπεσῶν ἐνταυθα, μυσαγωγῆσθ' αὐτὸν ἀρχολίε τ' ἢ δ' ἐπισκόπη, ἐμύθη, καὶ δ' ἔχεν ἐν παρῶνων γδ χριστιανίζων καὶ τὸ δόγμα τῆς ἐν νικαία συνόδῳ, ἦδη τότε ἀρχολίῳ ὡδ' ἐδοξάζοντ' καὶ ἔργῳ ἀγαθῶ καὶ συλληδῶν, ὡς εἰπῆν, παρὰ πᾶσαν ἱεροσωῆς δρετῶν συλλεγαμένῳ ἦδη δ' ἐ καὶ ἰλλυρεῖς ἀπασι μὴ μεταρῶσι τ' ἀρείς δόξης' πωυθανόμθ' ἢ πῆι τῶ ἄλλων ἐθῶν, μέχει μθ' μακεδόνων ἔγνω τὰς ἐκκλησίας ὁμονοεῖν, ἢ πάντας ἐπίσης τῶ πατρὶ τὸν Θεὸν λόγον καὶ τὸ ἅγιον πνῦμα σέβειν ἐντελλθεν ἢ τὰ παρὰ ἐῶ σασιάζειν, ὡς καὶ σδὺ λαὸς

Sub idem tempus, cum Alamanni Srebris incursionibus Gallias infestarent, Gratianus, ad Occiduas paterni Imperii partes reversus est, quas ipse sibi ac fratri regendas retinuerat, cum Illyricum & Orientis partes Theodosio tradidisset. Et ipse quidem, ex animi sui sententia rem gessit adversus Alamanos: Theodosius vero, bellum cum Barbaris Istrum accolentibus non minus feliciter confecit. Quorum alios cum praelio devicisset; alios Romanorum amicitiam postulantes, acceptis obsidibus in foedus suscepisset, Thessalonicam venit. Ibi in morbum delapsus, ab Ascholio ejus urbis Episcopo rudimentis fidei perceptis baptizatus, convaluit. Nam cum majoribus ortus esset Christianis, qui Nicenae fidei doctrinam sequebantur, Ascholio valde tum delectatus est, quippe qui ejuldem sententiae esset: viro tum sermone, tum operibus eximio, & ut summatim dicam, cunctis sacerdotalis officij dotibus exornato. Delectatus est etiam Illyriis, eo quod nullus eorum Ariani dogmatis labe infectus esset. Percontatus autem de reliquis Provinciis, comperit usque ad Macedoniam quidem, omnes inter se Ecclesias consentire, cunctosque Deū Verbum & Spiritum Sanctum, ex aequo cum Patre venerari. Abhinc vero, reliquas Orientem versus Provincias Uuuu ij